

בית המשפט המחוזי-מרכז-לוד

ע"ז 18-10-66872 י"מ נ' קצין התגמולים

לפני: כבוד השופט שי שילה, אב"ד
כבוד השופטת כהן
כבוד השופטת קיציס

המערער י. מ'
ב"כ עוז'ד שרון מאירי

נגד

המשיב קצין התגמולים
ב"כ עוז'ד אלה גילי סחר

פסק דין

1 ערעור על החלטת ועדת העורורים לפי חוק הנכים (תגמולים ושיקום), נסח משולב,
2 התשי"ט-1959, מיום 20.8.18, שבה נדחה ערעורו של המערער על ההחלטה קצין התגמולים
3 מיום 25.11.13, ולא הוכר קשר סיבתי בין מחלוקת המניה דפרסיה שבאה לידי המערער לבין
4 שירותו הצבאי.
5

רקע

- 6 .1 המערער ליד 90, התגייס לשירות בצה"ל ביום 17.11.08 בפרופיל רפואי 97.
7 עם גיוסו והוצב המערער לטירונות קרבית בחטיבת גבעתי, אך סמוך לאחר תחילת שירותו
8 ביקש לשחררו עקב לחצים שחס. אכן, לאחר כשבועיים, הועבר המערער לטירונות בת החודש
9 אחד במס' ניצנים, ולאחר מכן הוצב לקורס מכונאי צמ"ה שנמשך 3 חודשים, ולאחר מכן
10 הוצב כמכונאי לבסיס גיוליס הסמוך למקום מגוריו.
11
- 12 .2 גם במהלך הקורס וגם לאחר מכן התלונן המערער על קשייו בשירותו בכלל ובתקדיינו
13 במיוחד, ובסיומו של דבר שוחרר מן השירות, בשחרורו מוקדם ביום 13.9.10, לאחר שאובחנו
14 אצלו התקף חריף של מניה.
- 15 .3 המערער הגיע למשיב תביעה להכרה בזכותו, בגין מהלה זו קוטבית (מניה דפרסיה) שבאה
16 לידי ("המחלה"). המשיב דחה את תביעת המערער, תוך שקבע שלא נמצא קשר בין המחלה
17 שבאה לידי לבין השירות הצבאי. ערעור שהגיש המערער לוועדה קמא נדחה, ועל ההחלטה
18 הוועדה הגיש המערער את העורער שבפנינו.
19 .4 המערער הגיע לוועדת העוררים תצהיר וחומר דעת שערץ הפסיכיאטר, פרופ' עמיחי לוי.

בית המשפט המחווי מרכז-לוד

ע"ז 18-10-66872 י"מ נ' קצין התגמולים

- 1 המשיב הגיש שתי חוות דעת שערכה ד"ר רויטל עמיוץ ותצהיר של מר יהושע בוסקילה, מי
2 שמשימש כמפקד מחלקה וכמפקדו האישי של המערער בסיסי בגוליס בתקופה הרלוונטית.

3

4

עיקר טענות המערער

- 5 המערער התגייס לצה"ל כשהוא בריא, בפרופיל 97. טרם גיוסו לא סבל מתחלואה نفسית,
6 היה תלמיד טוב, סיים בוגרות מלאה בזכונים טובים, היה מלא שמחת חיים, נהג לבנות והיה
7 נער נורמלי לכל דבר ועניין.

- 8 עם גיוסו, נשלח המערער לטירונות קרבית של גבעתי ומיד הרגיש שהמסלול אינו מתאים
9 לו והוא אינו מצליח להסתגל. בטירונות היו לחצים על הטירונים בכלל, ועליו במיוחד, גם
10 בשל התנאים של פעילות אינטנסיבית מלאה באמצעותים פיזיים קשיים, מיעוט שעת שינה,
11 דרישות לעמידה בזמנים, תרגול נוספת ועונשים. אף האמרה כי עם סיום הטירונות היו
12 הטירונים אמורים להיכנס לרצועות עזה, ולהיות כוח לוחם ראשון, הושיפה להחץ עליון.

- 13 המערער פנה מיד בתחלת הטירונות למפקדיו וביקש לשחררו.

- 14 לאחר שבועיים הוא שוחרר מהמשך הטירונות בגיןו והועבר לטירונות מקוצרת בת חודש
15 בבסיס ניצנים. בהמשך שובץ לקורס מכוני ציוד מכני הנדסי (צמ"ח) שנמשך 3 חודשים.

- 16 המערער חש שהתקיף אינו מתאים לו, לא הצליח לחברים בקורס וביקש
17 ממפקדיו להעבירו לתפקיד אחר. בקשרו סורבה, הוא סיים את הקורס והוחזק מכוני
18 בסיס גיוליס הקרוב למקום מגוריו. גם בbasis זה חש המערער כי המסדרת והתפקיד אינם
19 מתאימים לו, בפרט נוכח תחושת הגועל ששחש מגע עם גרייז ושם. המערער חש דיכאון
20 ונפגש עם קב"ן אך לא שוחרר מהחכבה. רק לאחר מספר חודשים שונה תפקידו אך מכבו
21 המשיך להתדרדר עד שלבסוף אובחן כסובל מהתקף מאני חריף בעקבותיו שוחרר מצה"ל
22 ביום 13.9.10.

- 23 המערער פנה לד"ח פטיוכווציאלי מיום 27.11.08 בחותימה של הקב"נית חנית דזון בו
24 נכתב כי על רקע הטירונות הקורבית שאליה שובץ המערער בגיןו הוא סבל ממazaקה
25 הסתגלותית בעלת מאפיינים חרדיתיים על רקע השירות הצבאי.

- 26 המערער מודגש כי הקב"נית מצאה אותו בלתי כשיר להמשיך בטירונות קרבית בגיןו.

- 27 לטענת המערער, הוא שירות שירות קצר ולכן די בתנאים הכלליים של שירותו כדי לקשר
28 בינם לבין המחללה הנפשית הקונסטיטוציונלית שפרצה אצלו לראשונה בעת שירותו.

- 29 המערער פנה לחות דעתו של פרופ' לוי, שמצא כי תנאי השירות הם שגרמו לו תחילת
30 לתסמנות דיכאוןית, שבמהמשך התבירה כתחללה של המחללה. לפי חוות הדעת, בתחילת היה

בית המשפט המחווי מרכז-לוד

ע"ז 18-10-66872 י"מ נ' קצין התגמולים

1. מזכיר בקשרי הסתגלות על רקע שיבוטו לטירונות קרבית בגבעתי, והפדים שתחווה שם הם
2. שהחלו את ההתקדרדות במצבו הרפואי.
3. פרופ' לוי קבע שייתכן שלמערער היו רגשיות, אך ברור שבנסיבות אזרחית הרגשיות הללו
4. לא באו לידי ביטוי, בעוד שבנסיבות הצבאיות הוא היה נתון בחיצים וסבל מאוד, בלי שיכול
5. היה לשנות את התפקיד שנקבע לו ואת מקום שירותו.
6. המערער מפנה גם לעדותו של פרופ' לוי כי התלונות הוגפניות של המערער היו על רקע המצב
7. הנפשי ולמסקנותיו כי הטיפול הרפואי בו היהKK. כך, אף על פי שביום 2.3.10 סבר ד"ר
8. אנטולי קוגן שהמערער נמצא במצב דכאוני ברמה בינונית, שקיים חשש סביר שמדובר
9. בהפרעה ביופוריית ושיש מקום לשחררו מהשירות בפרקיל 21, נמנעוسلطנות צה"ל
10. מלפעול על פי המלצתו. הטיפול הלקוי הוא שגרט, בין היתר, להחמרה מצבו.
11.
12.

עיקר טענות המשיב

13. אין חולק כי המערער לקה במחלה שירותו הצבאי, אולם המערער לא הוכיח
14. שהמחלה פרצה עקב השירות. לא היה כל אירוע חריג או יהודי בשירותו הצבאי של
15. המערער. המערער עצמו לא טען לאירוע חריג אלא לתנאים כלליים ורגילים של השירות.
16. המערער שירת בטירונות קרבית קצרה מאד ותוך שבוע וחצי מאז תחילת הטירונות העבר
17. לטירונות קלה יותר. בסיום הקורס המINU הוכח בתפקיד קל בסיסי קרוב לבתו,
18. והתאפשר לו לצאת מידי יומם לבתו. במשך כל השירות לא היה המערער מרוצה מהתפקידים
19. עליהם שובץ, על אף ההקלות שניתנו לו.
20. יש לדוחות את טענת המערער כי מצבו הנפשי נגרם עקב תנאי שירותו ממש בתחום
21. הטירונות. מדובר בהרחבות חזית, שכן טענת המערער הייתה שהמחלה הנפשי נגרם עקב כל
22. תנאי שירותו. פרופ' לוי טען שהמחלה פרצה במחצית 2010 – אחרי הקורס ובמהלך שירותו
23. הרגיל והקל של המערער לקרהות שחזרו בספטמבר 2010.
24. שני המומחים הטכימיים כי מוזכר במחלה הדרגתית. מהמסמכים עולה כי לקרהות סיום
25. התיכון למערער היו בעיות רבות.
26. הדז"ח הפיסיוסוציאלי מיום 27.11.08 אשר אלו מפנה המערער איינו תומך בטענותיו. לא
27. נקבע בו כי המערער סובל מממצא הסתגלותית על רקע הטירונות או על רקע השירות
28. הצבאי, אלא בשל קבוע אישיות ילדותיים ותלותיים. עוד נכתב בו כי מאז גיסו הלין המערער
29. על בלבול ופחד וכי ניכר קושי הסתגלותי לאורך חייו.
30. המערער לא שוחרר לאחר הממליצה מיום 2.3.10 מאחר שגם הוא וגם אמו התנגדו לשחררו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"ו 18-10-66872 י"מ נ' קצין התגמולים

1. תנאי השירות של המערער היו רגילים ואף קלים מאד, ללא אירועים חריגים. מפקדיו
2. התחשבו בו לאורך כל תקופת השירות.
3. לא הוכחה קיומה של אסcolaה רפואית אשר תומכת בטענת המערער.
4. נטל השכנו, לרבות הוכחת קשר סיבתי עובדתי, רפואי ומשפטי מוטל על המערער.
5. על המערער להוכיח קיומו של גורם אובייקטיבי וסובייקטיבי להתרצות המחללה, ולא די
6. בקיומו של גורם אחד. אכובה אישית ותנאי שירות לא נוחים אין בהם כדי לבטס את היסוד
7. האובייקטיבי הנדרש.
8. חזקת השירות הקצר אינה מסיימת לumarur. כדי שהחזקת תחול יש להוכיח קיומו של
9. נסיבות מסוימות הנעוצות באופי המיעודה של השירות והumarur לא עמד בנטל זה.
- 10.umarur קיבל טיפול מתאים והמעקב הנפשי היה ראוי. לא היהஐhor באבחן.
- 11.
12. **תמצית החלטה של ועדת העורורים**

13. המערער לא הוכיח תנאים חריגים או אירועים חריגים אשר יכול והיה בהם כדי ליזור את
14. הקשר הסיבתי, עובדתי ומשפטי, בין השירות לבין פרוץ המחללה או החמרתה; תנאי השירות
15. היו כלליים ורגילים; הרגשותו הסובייקטיבית של המערער לא נבעה מהתנאי השירות, אלא
16. מתחושתו שלא יסתגל למצב בעתיד; לא עליה בידי המערער לבסס את הקשר הסיבתי בין
17. השירות לבין המחללה, במיוחד לאור חילוף הרקחן הקצר שחלף מאוז תחילת שירותו ועד לפרוץ
18. המחללה; מפקדיו של המערער באו לקרהתו ושיבצו אותו בתפקידים אחרים, והוא לא הראה
19. סיבה אובייקטיבית מדויק כל תפקיד שהוצע לו לא מצא חן בעיניו. חוסר שביעות רצון
20. מתקופת השירות, או מקום השירות, אינו מקיים את היסוד האובייקטיבי הנדרש, שכן לא
21. הוכח שמדובר בגורם הקשור לאירוע חריג או לנסיבות השירות. עצם המעבר מהיים
22. אזרחים למסגרת צבאית, כשהוא לעצמו, אינו מקיים את היסוד האובייקטיבי הנדרש.
23. הרושים שנוצרו הוא שהumarur לא רצה לשרת בצה"ל, ואם היה מוכן לכך, רצה לשרת לפי
24. התנאים שלו ובמקום שבו יבחר. נדחתה עדות המערער שנגרמו לו לחצים כתוצאה מהשינוי
25. באווירה שבה היה נתון טרם הגישו, מתנאי שירות של מיעוט שעת שינה, ופעילות עם מאיצ'
26. פיזי קשה. לחץ זה, ככל שהוא, הרי שהוא סובייקטיבי, ולא אובייקטיבי. הקושי שהזוהה
27. המערער בשירות לא נבע מחוויות טראומטיות, אלא מקשי הסתגלות למסגרת צבאית
28. היררכית, ומצטם המעבר מממסגרת אזרחית למסגרת צבאית.
29. המערער לא היה עקבי בעדותו. נדחתה טענותו שלא אפשרו לו לראות קב"ן, לאחר שאישר
30. כי בתקופה שבה שירות בסיס לYLIS נפגש 17 פעמים עם קב"נים ופסיכיאטרים, וכי הקב"ן

בית המשפט המחווי מרכז-לוד

ע"ז 18-10-66872 י"מ נ' קצין התגמולים

- 1 אף מסר לו את מספר הטלפון שלו לשעת הצורך. הקביען הציע למערער טיפול רפואי, אך
2 המערער לא היה מעוניין בטיפול.
- 3 עדות המערער היא עדות יחידה של בעל דין. המערער לא הביא עדים לתמוך בטענותיו בדבר
4 טרטוריס, הענסה וחוסר שינה, ואף לא הביא מי מבני משפחתו כדי להעיד אם סיפר בבית
5 על תנאי השירות, הקשיים שהיו לו ומקורות.
- 6 הוועדה העדיפה את חוות דעתה של ד"ר עמיוץ על פני זו של פרופי לוי.
7 ד"ר עמיוץ חייתה דעתה כי כבר בתחילת השירות היו למערער קשיי הסתגלות, לא היו
8 אירועים מיוחדים במהלך השירות, לא היו גורמי דחק או טראומות, והמערער סובל
9 מהפרעה דו-קוטבית, שהיא מחלת קונסטיטוציונלית אשר פרצה במהלך השירות ולא קשר
10 עמו.
- 11 נחתה מסקנתו של פרופי לוי כי חוסר שביעות הרצון של המערער מתפקידו היה גורם דחק
12 שהיה טיגר להתרצות המחללה. הוועדה קבעה כי אין בכך כדי לבסס את היסוד
13 האובייקטיבי, הנדרש להוכחת הקשר היסודי בין המחללה לבין השירות. נפסק כי אכזבה
14 מותפקיד לא תוכר כנסיבות מיוחדות המקימות קשר סיבתי.
- 15 אשר לטענה כי קביען קבוע שיש מקום לשחרר את המערער משירותו (פרופיל 21), ואף על פי
16 כן נמנעו שלטונות הצבא לשחררו – נקבע כי אמו של המערער התנגדה לשחררו, מצבו היה
17 יציב, הדרישות ממנו זמן היו נמוכות, הוא אמרור היה לעבור לתפקיד אחר, ואף
18 המערער עצמו היה בעל מוטיבציה להמשיך בשירות.
- 19 הוועדה קיבלה כאמור חוות דעתה של ד"ר עמיוץ, שמדובר במחלת דו-קוטבית, אשר
20 הגיל שבו היא מתרחצת הוא 18, ולא במחלה סכיזואפקטיבית כפי שהרגש פרופי לוי, אשר
21 מתרחצת יותר בשנות ה-30 וה-40, ונדרש שהוא פורצת בגיל 18 או 20. כמו כן העדיפה הוועדה
22 את הקביעה של ד"ר עמיוץ כי מדובר במחלת שמן הדרגתית, והאבחן שלא בדרך
23 כלל נעשה בסביבות גיל 30.
- 24 אמנים המערער לא סבל מתחלואה נפשית טרם גישו, אך כבר בבקשתו שהגיש טרם גישו,
25 ביום 25.2.08, ביקש המערער להשתחרר עקב מצבו הנפשי.
- 26 הוועדה הפנתה לדברי פרופי לוי בעניין בקשות דחיתת השירות שהגיש המערער, ולתשובה
27 של פרופי לוי כי המערער היה חריד מהגיטו, ידע שהדבר לא מתאים לו וכי לא יוכל לעמוד
28 בלחצים של חיל קרב. נקבע כי מדובר כי עולה כי עוד קודם לכן היה הפחד של
29 המערער קשור למערכת הנפשי שלו, וזה נכנס עמו לשירות ונתן אותותו בסימני המחללה, אך
30 ללא קשר עם תנאי השירות.
- 31 הוועדה אימצה את הקביעה של ד"ר עמיוץ כי המערער סבל בגיל 3 מדלקת קרום המות,
32 ולאחר מכן מהפרעות קשב וריכוז והיפראקטיביות, ומחלות אלו עלולות לפגוע בהתפתחות

בית המשפט המחויז מרכז-לוד

ע"ז 18-10-66872 י"מ נ' קצין התגמולים

- התקינה של המות, דבר שעשוי היה לגרום להתרצות המחלה. פרופ' לוי השיב בחקירהתו
שמחלות וירליות עלולות לגרום לפיטוח מחלות. הוועדה קיבלה את דברי ד"ר
עמיין שהיות שהמערער לא עבר בדיקה קוגניטיבית לפני ואחריו מחלת החום, לא ניתן
לקבוע באופן ודאי אם נשארו(Cl)ות מוחיות.
- על פי ההלכה שבפסק דין רוט (ע"א 89/89 472/472 קצין התגמולים נ' רוט, פ"ד מה(5) 203 (1991)),
הרי שלל המערער להוכחה שהשירות היה מלאה בדרך כלל במאץ גופני ובמתוח נפשי,
דברים שלא הוכיחו בעניינו.

דיון והכרעה

- לאחר עיון בהחלטת הוועדה, בחומר הראות ובטענות הצדדים, הגיעו לכל מסקנה כי הוכח
קיומו של קשר סיבתי בין שירותו הצבאי של המערער ובין המחלה שבה חלה.
- המערער התייחס לטירונות קרבית בגבעתי, וכשבוע לאחר הגיס, החל סובל מתסמיינים
נפשיים, אשר בדיעבד התברר כי היו הביטוי הראשון למחלה. כשבועיים לאחר תחילת
הטironות נבדק המערער בידי הקב"נית, חנית דנון, וכבר אז התלונן על קשיי הסתגלות,
פחדים ובלבול מАЗ גניע לטירונות, וכן על פחד לשרת בשירות קרב ולמות בו.
הקב"נית אבחן את המערער כסובל ממזקה הסתגלותית בעלת מאפיינים חרדיים, על
רקע השירות הצבאי. לנוכח אבחנה זו, והבנת המפקדים כי המערער אינו מתאים למסגרת
הקרבית, הופסק המשך שירותו בטירונות ובכלל בחטיבת גבעתי.
- שני המומחים הסכימו כי בתקופה שקדמה לגיסו לא נמצאה עדות לתחלואה נפשית אצל
המערער.

פרופ' לוי חיוה דעתו:

"וואכן, מנוקדות מבט מקצועית, לחץ/אירוע/תנאי השירות גרמו תחיליה לסתומות
דכאונית אצל █; שבו משך התבררה בתחילתה של המחלה – האפקטיבית
ה畢פוריית. תחילת היה המذבור בקשיש הסתגלות (שאין מחלוקת שהיה לאצל
█); שהחלו, בעצם, את ההידזרות לכיוון-דכאוני [ובהמשך למחלה-
האפקטיבית הביפוריית]..."

בחקירה שכנגד השיב פרופ' לוי כי מדובר היה בקשיש הסתגלות, שהביאו להפרעת הסתגלות
בגון דכאוני, כאשר בשלבים מסוימים היה דיכאון ובהמשך פרצה מאניה (פר' עמ' 40).
ד"ר עמיין קבעה אף היא, בחותמת הדעתה השנייה, כי המחלה פרצה במהלך השירות כדיכאון
שהחל כבר בתחילת השירות (ראש עמוד 4 לחותמת הדעת), ובהמשך הדברים הוסיף:
"מחלתו החלה עם תחילת הטironות, ללא אידיעומים מיוחדים" (עמ' 5).

בית המשפט המחווי מרכז-לוד

ע"ו 18-10-66872 י"מ נ' קצין התגמולים

בוחות הדעת השנייה שהגיעה ניסתה ד"ר עמייז לקשר בין המחלה היראלית במוח,
1 שמננה סבל המערער בגיל 3, ובין המחלה דן. ד"ר עמייז ציינה כי ידוע שמלחות ויראלות
2 של המוח עלולות לפגוע בהתקפותו והתקינה של המוח, דבר שעלול לגרום להתקפות של
3 חפרעה ביפולרית בעידך, והוא ביקשה לראות במחלה בגיל 3 מושם תחולאה נפשית קלה
4 בגיל הינקות, דבר שמהווה גורם סיכון לפrox המחלה. המומחית אף קשרה בין הפרעת
5 הקשבר שמננה סבל המערער ובין המחלה.
6

על כך השיב פروف' לוי בוחות דעתו. לגבי המחלה היראלית בגיל הינקות ציין פروف' לוי כי
7 לא נשארו עדויות למחלה זו, אף על פי שהחקירה הנגדית החשיב כי מחלות ויראלות עלולות
8 לגרום לריגשות לפיתוח מחלות נפשיות (עמוד 52 לפrox).
9

בתשובה לחוחות דעתו של פروف' לוי כתבה ד"ר עמייז כי המערער לא עבר בדיקה קוגניטיבית
10 לפני ואחרי המחלה היראלית, שעל כן לא ניתן לקבוע באופן ודאי כי לא נשארו צלקות
11 מוחיות.
12

אנו סבורים כי לא היה מקום לקבל את סברתה של ד"ר עמייז, שכן בהיעדר ראייה כי
13 המחלה שבאה לידי המערער בגיל 3 השארה צלקות, אין יסוד להנחה שהייתה בה מושם
14 תחולאה נפשית קלה. הוא הדין בהפרעת הקשב שהייתה למערער, שאיפילו הייתה תוצאה
15 של המחלה היראלית עדין אינה מלמדת על תחולאה נפשית קודמת. ככל שמדובר בדעות
16 לפתח את המחלה, הרי שרגשות זו מלמדת לכל היותר על הגולגולת הדקה של המערער,
17 ולא מצאנו יסוד לדעה שזו הייתה תחילתה של המחלה הנוכחית. גם בשיקולים האחרים
18 שהעלתה ד"ר עמייז, כגון קשיי לימודים שנבעו מנראה M-ADHD (ועם זאת המערער סיים
19 12 שנות לימוד וקיבל תעודת בגרות), חוסר ההסתגלות בזמן הטירונות, פנייתו של המערער
20 בבקשת לדוחות את מועד גיוסו, שלדעתה מלמדים על בעיה נפשית קודמת, לא היה די
21 לקבעה שאכן סבל מהמחלה קודם לגיוסו, ולכל היותר אפשר היה לראות גם באלו את
22 גולגולתו הדקה של המערער.
23

מחוחות הדעת של שני המומחים עולה, אפוא, כי המחלה של המערער החלה עם תחילת
24 הטירונות. כך קבוע פروف' לוי וכך גם כתבה ד"ר עמייז בסיקום חוות דעתה. כך גם עולה
25 מההתרשם של הקב"נית חנית, בזמן אמרת, כי המערער סובל מהפרעת הסתגלות על רקע
26 השירות הציבורי. נסכם עד עתה ונאמר כי לא הוכחה תחולאה נפשית של המערער קודם
27 לגיוסו, ומהמחלה פרצה לאחר גיוסו.
28

אשר לשאלת הקשר הסיבתי בין מחלה קונסטיטוטציונלית שפרצה במהלך השירות הצבאי
29 לבין תנאי השירות: בהחלט אביאן (דנ"א 5343/00 קצין התגמולים נגד אביאן, פ"ד נו(5) 732
30 (2002)), נדונו שלושה סוגים מקרים בהם מותקיים קשר סיבתי אובייקטיבי בין פריצת מחלה
31 קונסטיטוטציונלית לבין השירות הצבאי. האחד - אירוע או מצב צבאי מובהק כגון קרב קשה
32

בית המשפט המחווי מרכז-לוד

ע"ז 18-10-66872 י"מ נ' קצין התגמולים

או סדרת אימונים מפרכט או שירות באזורי סכנה חריגים ; השני - אירוע חריג ויוצא דופן
הקשר לשירות הצבאי ; והשלישי - מקרי גבול "קשיים לפיענוח" הנדריסים "איירוע צבאי
מובהך" או "איירוע חריג ויוצא דופן" אך עשויים לבטח את דרישת תקשורת הסיבתי מלחמת
שיש בהם איירוע הקשור ליחסות הצבאי. מדובר בבדיקה מבחן מערוב המשלב
יסודות אובייקטיבים וסובייקטיבים, כדברי כב' השופט (כתווארו א') חסין : "...על התובע
להצביע על איירוע או 'מצבי' חוצה לו - איירוע או 'מצבי' אובייקטיבים' - שהיוו לטעתן גורם
לפריצת המחללה. הנה-כין, אל עקרון הגולגולת הדקה - היסוד ה'סובייקטיבי'
שבמערכות - מכך עצמו יסוד אובייקטיבי, גורם חיוני שהביא (כגון) לפריצתה של
המחללה הקונסטיוטציונלית. היסוד האובייקטיבי יסוד חיוני הוא במערכות, ובולדיו לא
יכoon קשר סיבתי בין השירותים בעבה לבין פגיעה שחייב נגעה בה בתקופת השירות. לו
אחרות אמרנו, כי-או ייתרנו את יסוד העקב שירותו" (פסקה 36 לפסק הדין). בהקשר זה
יש להזכיר כי מדובר "בארוע הקשור ליחסות והיחסות של השירותים בצבא. אין די
בקשר רופף בין פריצת המחללה ובין השירותים הצבאי. נדרש איירוע שיש בו 'נסיבות'" (רעיון
6270/98 פוטשניק ז"ל נ' קצין התגמולים, פ"ד נז (3) 725, 721 (2003)).

בקשר זה ראו גם ע"א (מח' מרכז) 14-11-2068 ע"י נ' קצין התגמולים (24.12.15).

נמצא אפוא, כי על המערער להוכיח שתנאי השירות לכשעצמם, או איירוע ספציפי הקשור
ליחסות והיחסות של השירותים הצבאי, הם שגרמו לפרוץ המחללה. מנגד, ככל שמדובר
באירוע טרייזיאלי שאירע לחילתו כדי שירותו, שאינו אופני לשירות הצבאי, זה לא יוכר
כגורם לפריצתה של מחללה קונסטיוטציונלית.

38. מעודתו של המערער שלא נסתירה, עולה כי הוא חש בלחץ הטירונות הנבע
ממאיצים פזיזים, מיעוט שעות שנייה, עמידה בזמנים, תרגול נסף ועונשים. תנאים אלו
ייחודיים לשירות הצבאי. ודוק, המערער אינו טוען טענה כללית כי עצם המערב
ازוחיים למסגרת צבאית הוא הגורם למחלתו, אלא תנאי השירות שחווה ואשר היו גורם
לחץ מבחינתו. המערער שיתף בזמן אמת את מפקדיו בתחשוטיו אלו, וגם הקבנית'ת שנית
שנפגשה עימיו התרשמה כי יש קשר הדוק בין צבאות השירות לבין מכבו של המערער, שכן
הтирונות הקרבית יוצרה תגובה הסתגלותית עם מאפיינים חרדיתיים. מכאן כי המערער
הואichiות קיומו של קשר סיבתי רפואי אובייקטיבי וסובייקטיבי בין השירות לבין המחללה.

39. כפי שנפסק בעניין רוט כאשר מדובר בשירות צבאי קצר, כגון שירות חובה סדיר, או שירות
AMILאים שונים או מיוחד, די בכך שהתנאים הכלליים של השירות הצבאי הפעיל, המלווה
בדרכ כל במאם גופני ובמוח נפשי רב, כדי לקשור בין פרוץ המחללה לבין השירות הצבאי.

31

32

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"ז-10-18-66872 יי"מ נ' קצין התגמולים

- 1 לפיקוח היופי לוי:
2
3 **ויתכן של█████ הינו רגישיונות;** אבל ברור ש'בנסיבות-האזורית' הרגישיונות-הלו
4 לא באו לידי-בטוח; ואלו 'בנסיבות הצבאית' █████ סבל-מאז; והיה לחוץ-מאז;
5 מבלתי שיבול היה לשנות-תפקיד (כמכונאי); ולשנות מקום (קל'ב); מבלי שהותר-
6 לו להפגש עס-קב"ן; וכאשר כבר-נפגש עם הקב"ן לא שונו תנאיו-הצבאים [אלא
לאחר-זמן]; ומצבו הפסיכיאטרי הדדרי" (עמוק 8 לחווות הדעת).
7
8 כמי שנפסק בעניין אביאן "רופא מחלה קונסטיטוטציונלית שפרצה עקב השירות במחלה
9 שנגרמה במלואה עקב השירות" (פסקאות 1-31 41-41 לפסק הדין). ראו לעניין זה גם רע"א
10 1318 מדינת ישראל - קצין התגמולים נ' פלונגיון (15.9.2009).
11 לנוכח זאת יש לראות את מחלתו של המערער ככזו שנגרמה עקב השירות.
12
13 אנו מקבלים, אפוא, את הערעור וקובעים שקיים קשר סיבתי בין המחלה הדו-קוטבית
14 שממנה סובל המערער לבין השירות.
15 המשיב יישא בשכ"ט עווי"ד של המערער בסכום של 10,000 ש"ח.
16
17
18 ניתן והודיע היום ז' תשרי תש"פ, 06/10/2019, בהיעדר הצדדים.
19
20
21

ניתנו והודיעו היום ז' תשרי תש"פ, 06/10/2019, בהיעדר הצדדים.

טונה ביאזיס ווונט

אג'ריהת כהן, שופטת

אלון שי' שילה, סג"ג
אב"ד

22
23